

AVIZ
**referitor la proiectul de Lege privind procedurile
de prevenire a insolvenței și de insolvență**

Analizând proiectul de **Lege privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență**, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.197 din 19.11.2013,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri:

I. Observații generale

1. Proiectul de lege are ca obiect reglementarea procedurilor de prevenire a insolvenței și de insolvență. Proiectul de lege vizează includerea într-un singur act normativ a legislației generale, aplicabilă tuturor operatorilor economici, legislația specială, incidentă instituțiilor de credit și societăților de asigurare/re-asigurare, reglementarea insolvenței grupurilor de societăți, reglementarea insolvenței transfrontaliere. Sunt, de asemenea, reglementate în noua lege, instrumentele de prevenire a insolvenței - mandatul ad-hoc și concordatul preventiv.

Prin conținut și obiectul de reglementare, proiectul de lege face parte din categoria legilor organice, deoarece instituie infracțiuni, iar în aplicarea art.75 alin.(1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Menționăm că un proiect de lege având conținut similar a fost transmis Consiliului Legislativ de Secretariatul General al Guvernului, cu adresa nr.155 din 20.09.2013, fiind formulat avizul favorabil, cu

observații și propuneri, nr.1003/25.09.2013. Unele observații și propuneri formulate în avizul de mai sus au fost însușite de inițiator la redactarea prezentului proiect de lege.

Semnalăm că proiectul de lege menționat *supra* a fost adoptat ca Ordonanța de urgență a Guvernului nr.91/2013 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, act normativ care a fost declarat neconstituțional prin Decizia Curții Constituționale nr.447 din 29.10.2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.647 din 1.11.2013.

Potrivit prevederilor art.147 alin.(1) din Constituția României, *„Dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare, precum și cele din regulamente, constatate ca fiind neconstituționale, își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept”*.

3. Semnalăm că această inițiativă este salutară, întrucât este necesară o reglementare unică specifică, având în vedere numărul și complexitatea actelor normative în materie, în speță Legea nr.85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, care reprezintă *norma generală*, precum și o serie de *norme speciale*, printre care amintim: reglementările în domeniul falimentului instituțiilor de credit, respectiv Ordonanța Guvernului nr.10/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.278/2004, cu modificările și completările ulterioare; normele referitoare la falimentul instituțiilor de asigurare, respectiv Legea nr.503/2004 privind redresarea financiară, falimentul, dizolvarea și lichidarea voluntară în activitatea de asigurări, republicată; dispozițiile în materia insolvenței transfrontaliere, respectiv Legea nr.637/2002 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat în domeniul insolvenței, cu modificările și completările ulterioare; reglementările referitoare la procedurile de prevenire a insolvenței – concordatul preventiv și mandatul ad-hoc, respectiv Legea nr.381/2009 privind introducerea concordatului preventiv și mandatului ad-hoc, cu modificările ulterioare, precum și dispozițiile privitoare la insolvența unităților administrativ-teritoriale, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr.46/2013 privind criza financiară și insolvența unităților administrativ-teritoriale.

La acestea se adaugă un act normativ al Uniunii Europene, de aplicare imediată, și anume Regulamentul (CE) nr.1346/2000 al Consiliului privind procedurile de insolvență, care intră sub incidența reglementărilor statuate la nivelul Uniunii, subsumate **Politicii privind spațiul de libertate, securitate și justiție, segmentul legislativ - Cooperare juridică în domeniul civil.**

Prezentul demers legislativ vizează codificarea normelor în materia insolvenței, având în vedere că în anul 2006 a avut loc o restructurare importantă a reglementării generale a acesteia, prin adoptarea Legii nr.85/2006, cu modificările și completările ulterioare, care a abrogat Legea nr.64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, iar normele speciale în materia falimentului instituțiilor de credit și societăților de asigurări nu au fost modificate corelat, deși, într-o mare măsură, procedura de lichidare a acestora se întemeiea pe procedura generală a insolvenței.

Totodată, în anul 2009 au fost reglementate proceduri de prevenire a insolvenței - concordatul preventiv și mandatul ad-hoc - care, din cauza necorelării cu legislația insolvenței, s-au dovedit dificil de aplicat în practică.

În consecință, aceste necorelări și neadaptări ale normelor generează o practică judiciară neunitară în această materie, cu efecte indezirabile asupra predictibilității și eficienței actului de justiție.

Ținând cont de faptul că aceste norme se adresează mediului de afaceri, semnalăm că aplicarea lor este dificil de realizat, fiind necesară adoptarea unui instrument unic, sistematizat și corelat, care să răspundă mediului românesc de afaceri și care să se înscrie, pe linia demersurilor la nivelul Uniunii Europene, de codificare a legislației aplicabile pieței interne.

Prin acest proiect se urmărește, de asemenea, eliminarea, în măsura posibilului, a surselor de abuz în folosirea de către debitori sau/și creditorii a procedurilor de insolvență; crearea condițiilor pentru redresarea afacerilor viabile; protecția adecvată a creditorilor; reducerea duratei procedurii insolvenței, prin eliminarea principalelor cauze care generează prelungiri nejustificate, ca de pildă tergiversări în etapa reorganizării, deficiențe legate de valorificarea bunurilor, conexarea cererilor creditorilor la cea a debitorului și abordarea unitară a acestora etc.

4. Semnalăm faptul că, prin obiect și prin domeniul de reglementare, prezentul proiect de lege reprezintă un act normativ

complex, de mare întindere. La elaborarea acestui tip de act normativ trebuie respectate prevederile art.27-28 din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora „Art.27 - (1) **În cazul proiectelor de coduri sau al altor legi complexe, anume determinate, la inițiativa Parlamentului ori a Guvernului se pot constitui la Consiliul Legislativ sau sub coordonarea acestuia comisii de specialitate pentru elaborarea proiectelor respective.** (2) **În cazul proiectelor de coduri și al altor legi complexe, care interesează domeniul de activitate al justiției, comisiile de elaborare se instituie de Ministerul Justiției.** În componența comisiei constituite se include un reprezentant al Consiliului Legislativ, desemnat de președintele acestuia. (3) **Comisiile de specialitate vor întocmi, pe baza unor studii și documentări științifice, teze prealabile care să reflecte concepția generală, principiile, noile orientări și principalele soluții ale reglementărilor preconizate.** (4) **Înainte de definitivarea tezelor, concluziile studiilor, cuprinzând liniile directoare ale concepției de ansamblu a viitoarei reglementări, se înaintează, pentru exprimarea punctului de vedere, ministerelor și celorlalte autorități publice interesate.**”, respectiv „Art.28 - **Tezele prealabile, definitive potrivit prevederilor art.27, se supun aprobării Guvernului.** După aprobarea tezelor de către Guvern comisia de elaborare va proceda la redactarea textului viitorului act normativ.”

Totodată, semnalăm că, potrivit prevederilor art.30 alin.(1) lit.d) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, proiectul de lege trebuia însoțit și de un **studiu de impact**, elaborat cu respectarea prevederilor art.33 din același act normativ.

Precizăm că nerespectarea acestor proceduri **poate atrage caracterul de neconstituționalitate al proiectului de lege.** În acest sens, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr.681 din 27 iunie 2012, statuând că „Deși normele de tehnică legislativă nu au valoare constituțională, **Curtea constată că prin reglementarea acestora legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ.** Astfel, respectarea acestor norme concură la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesare.

*Totodată, trebuie avute în vedere și dispozițiile constituționale ale art.142 alin.(1), potrivit cărora "Curtea Constituțională este garantul supremației Constituției", și pe cele ale art.1 alin.(5) din Constituție, potrivit cărora, "în România, respectarea [...] legilor este obligatorie". Astfel, Curtea constată că reglementarea criticată, **prin nerespectarea normelor de tehnică legislativă, determină apariția unor situații de incoerență și instabilitate, contrare principiului securității raporturilor juridice în componenta sa referitoare la claritatea și previzibilitatea legii.**"*

5. În privința **structurii proiectului**, apreciem că organizarea materiei este logică și judicioasă, folosind un sistem divizionar și de numerotare propriu unui act normativ de anvergură unui cod, proiectul prezentându-se, de altfel, ca un veritabil cod al procedurilor de prevenire a insolvenței și de insolvență. Pentru unitate terminologică, recomandăm numerotarea cu cifre romane și a **Titlului preliminar**, având în vedere că și titlul care conține dispoziții finale este numerotat în același fel. De altfel, potrivit prevederilor art.56 din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, *„Capitolele, **titlurile**, părțile și cărțile se numerotează cu cifre romane, în succesiunea pe care o au în structura din care fac parte.”* Menționăm că utilizarea unui Titlu preliminar este specifică legilor complexe sau codurilor, dar, în această ipoteză, Titlul preliminar este urmat de cărți care la rândul lor sunt împărțite în titluri.

Totodată, considerăm că ar fi utilă completarea proiectului cu cele două amenajări tematice care îi lipsesc - respectiv, **insolvența regiilor autonome și cea a unităților administrativ-teritoriale** - întrucât, într-o bună tehnică legislativă, este preferabil ca proiectul să intre în procedura parlamentară complet *ratione materiae*, nelăsând aceste două domenii pe seama unor amendamente și aditțiuni ce ar fi de elaborat și integrat în corpul său, cu ocazia dezbaterilor. Semnalăm că, potrivit principiului unității reglementării în materie prevăzut de art.14 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, *„Reglementările de același nivel și având același obiect se cuprind, de regulă, într-un singur act normativ.”*

6. Referitor la unele articole, precum **art.42, art.57 sau art.66**, care sunt alcătuite din mai multe alineate, facem mențiune că, potrivit art.48 alin.(4), teza finală, din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru claritatea, concizia și

caracterul unitar al textului unui articol, se recomandă ca acesta să nu fie format dintr-un număr prea mare de alineate.

Totodată, există și situații când în cadrul unor alineate sunt dezvoltate mai multe ipoteze juridice, textul devenind dificil de urmărit.

Propunem revederea, analizarea și reconfigurarea normelor respective.

7. Precizăm faptul că, potrivit art.49 alin.(1) din Legea nr.24/2000, dacă textul unui articol sau alineat conține enumerări prezentate distinct, acestea se identifică prin utilizarea literelor alfabetului și nu prin liniuțe sau alte semne grafice, iar alin.(2) dispune că o enumerare distinctă, marcată cu o literă, nu poate cuprinde, la rândul ei, o altă enumerare și nici alineate noi.

Ca urmare a acestei observații, atragem atenția și asupra normelor de trimitere la aceste articole, mai exact, cifre (puncte) care au fost utilizate pentru a marca enumerările, și care trebuie înlocuite și corelate cu litere corespunzătoare în cadrul acestor norme.

8. Semnalăm că, uneori, în cuprinsul proiectului de lege, sunt utilizați termeni care sunt improprii stilului normativ, contravenind dispozițiilor art.36 alin.(1) și (3) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căroră „(1) *Actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie*”, respectiv „(3) *Termenii de specialitate pot fi utilizați numai dacă sunt consacrați în domeniul de activitate la care se referă reglementarea.*”

În acest sens, menționăm utilizarea la **art.5 pct.1, pct.34, pct.40, art.89 și art.125** a termenului „netting”, la **art.5 pct.11 lit.i)** a sintagmelor „acord repo”, respectiv „acord reverse repo”, la **art.5 pct.45** a sintagmei „insolvență, concursuală”, la **art.51 alin.(5)** a sintagmei „interesul concursual”, precum și a termenului „provizionate” la **art.165**.

Este necesară reformularea acestora conform stilului normativ.

9. Este de analizat dacă în procedura de insolvență se poate introduce și o nouă procedură, specială, cea de recunoaștere a unei hotărâri străine (exequatur) în instanțele românești, astfel cum a fost reglementată până în anul 2012 prin Legea nr.105/1992, în prezent abrogată, domeniul în cauză fiind reglementat actualmente în Legea nr.287/2009 privind Codul civil.

10. Semnalăm că, în proiect, reprezentantului străin i se acordă mai multe puteri decât oricărui creditor, având în vedere că, în cuprinsul cererii de recunoaștere poate solicita unele măsuri ce țin de insolvență, deși potrivit legii, acesta nu poate avea beneficii în plus față de oricare creditor, chiar și privilegiați.

Multe dintre măsurile privind insolvența sunt condiționate în mod direct de procedura de recunoaștere a reprezentantului străin și de cererile formulate de către acesta, chiar dacă unele sunt sau ar trebui să fie, potrivit legii, și în interesul celorlalți creditori, acordându-i acestuia atribuții pe care doar anumite persoane desemnate prin lege le pot avea (a se vedea **art.291, 292, 293**). La **art.293 alin.(2)**, proiectul permite desemnarea reprezentantului străin să administreze și să valorifice bunurile debitorului, substituindu-se astfel lichidatorului.

Precizăm și că pentru reprezentantul străin se invocă un act normativ potrivit căruia acesta nu este obligat să traducă în limba română documentele de care se folosește, în schimb ceilalți creditori, fie și străini, sunt obligați să traducă în limba română cererile și documentele (a se vedea **art.287 alin.(4)** și **art.319 alin.(4)**).

II Observații de text

1. Recomandăm ca **formula introductivă** să aibă redactarea prevăzută de **art.42 alin.(2)** din **Legea nr.24/2000**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

„**Parlamentul României** adoptă prezenta lege”.

2. La **art.3 alin.(1)**, pentru rigoarea exprimării, este necesară înlocuirea sintagmei „din Codul civil” prin sintagma „din **Legea nr.287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, denumită în continuare Codul civil**”

3. Precizăm că **art.4** avansează principiile care stau la baza procedurilor reglementate de proiect, enumerând într-o listă exhaustivă, 13 asemenea principii. Ar fi de reflectat dacă cel enunțat la **pct.12** constituie într-adevăr un principiu, în enunțul existent în proiect; considerăm că ipoteza (insolvența grupurilor de societăți) justifică o teză specială proprie, dar într-o formulare adecvată, ca de pildă sublinierea necesității ca, în cadrul insolvenței grupurilor de societăți, procedurile deschise în cadrul aceluiași grup să fie coordonate pentru a asigura abordarea lor integrată.

4. La **art.5, pct.4 - administrator special** - ar fi de reflectat dacă posibilitatea desemnării reprezentantului nu ar trebui consacrată și pentru debitorul persoană fizică, întrucât textul lasă a se înțelege că

numai în ipoteza debitorului persoană juridică este posibilă desemnarea reprezentantului acestuia („adunarea generală a acționarilor/asociaților/membrilor debitorului”), rațiunea desemnării lui fiind aceeași și pentru debitorul persoană fizică.

La **pct.5**, pentru rigoarea exprimării, este necesară înlocuirea sintagmei „potrivit Codului de procedură civilă” prin sintagma „din **Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Codul de procedură civilă**”.

La **pct.9 lit.a)**, semnalăm că drepturile de vot nu sunt „ale respectivei societăți”, ci „ale asociatului/acționarului la respectiva societate”.

De asemenea, la **lit.b)** a aceluiași punct, adunarea generală nu este „a societății”, ci „a acționarilor/asociaților”.

La **pct.12 - contract de compensare bilaterală** - caracterizarea unor obligații de plată sau de a face în diviziunile 1 și 2 ca „prezente sau viitoare” considerăm că ar fi mai propriu să primească formularea „**actuale sau viitoare**”, întrucât se urmărește o proiecție temporală, iar nu spațială.

La **pct.52**, referitor la expresia „*profesiile liberale cuprind membri ce prestează cu titlu personal, pe proprie răspundere și în mod independent, din punct de vedere profesional, servicii intelectuale*”, semnalăm că, pe de o parte norma, este incorectă deoarece profesia nu poate cuprinde membrii și, pe de altă parte, este restrictivă, deoarece profesiile liberale nu vizează exclusiv prestarea de servicii de natură intelectuală. În sfera profesiilor liberale intră persoane precum arhitectul, auditorul energetic pentru clădiri, dirigințele de șantier, fizio-kinetoterapeutul, geodezul, farmacistul, moașa, opticianul, restauratorul sau tehnicianul de proteze și orteze, care practică alte tipuri de servicii decât cele prevăzute de inițiator. Ca urmare, propunem revederea normei. Menționăm că o definiție a sintagmei „profesii liberale” este prevăzută de Directiva nr.2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale, astfel: „*orice profesie exercitată pe baza unor calificări profesionale corespunzătoare, cu titlu personal, pe propria răspundere și independent din punct de vedere profesional, oferind servicii intelectuale și conceptuale în interesul clientului și al publicului. Exercițarea profesiei poate, în statele membre, în conformitate cu*

tratatul, face obiectul unor obligații juridice specifice, bazate pe legislația națională și reglementările stabilite, în mod autonom, în acest cadru, de către organismul profesional reprezentativ competent, care garantează și îmbunătățesc gradul de profesionalism, calitatea serviciilor și confidențialitatea relațiilor cu clientul.”

La **pct.70 - testul creditorului privat** - este indicată o reflecție mai aprofundată asupra ajutorului de stat, deoarece un creditor bugetar este un creditor public și nu se vede cum ar putea fi beneficiar de ajutor de stat.

5. La **art.7 alin.(1)**, este de analizat dacă expresia „administratorul concordatar” nu ar fi trebuit definită la art.5.

6. La **art.20 alin.(2)**, trebuie reanalizat textul pentru a se stabili dacă onorariul administratorului concordatar în diversele lui variante poate fi cumulativ pentru toate sau numai alternativ, ori numai varianta onorariului de succes poate fi cumulativă sau alternativă la suma fixă ori onorariul lunar. Pentru o exprimare clară și corectă a textului, ar trebui prevăzută expres posibilitatea stipulării unui onorariu de succes cumulativ cu una din precedentele variante, care, acestea, nu pot fi decât alternative.

7. La finele textului **art.39 alin.(8)**, formularea corectă ar fi „... din averea debitoare **când sunt disponibile**”.

8. La **art.49 alin.(2)**, este de analizat dacă enumerările de la **lit.a)-e)** reprezintă criterii, sau textele trebuie revăzute.

9. La **art.58 alin.(2)**, sugerăm revederea și completarea normei, prin menționarea expresă a actelor normative vizate de expresia „*cu excepția celor prevăzute de lege în competența exclusivă a acestuia*”.

10. La textul propus pentru **art.75 alin.(6)**, pentru precizia normei, este necesară înlocuirea sintagmei „prevăzut la art.39” prin sintagma „prevăzut la **art.39 alin.(3)**”.

11. La **art.89 alin.(2)**, propunem eliminarea parantezelor, pentru concordanță cu art.38 alin.(3) teza finală din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora nu este permisă prezentarea unor explicații prin folosirea parantezelor. Reiterăm observația pentru toate situațiile similare.

12. La **art.117 alin.(3)**, pentru rigoarea normei, expresia „prevăzute la titlul I” se va scrie „prevăzute la **Titlul I**”.

13. La **art.121 alin.(1)**, pentru claritatea normei, recomandăm reformularea expresiei „scop în care va beneficia de toate drepturile procedurale cuvenite”.

14. La **art.133 alin.(5) lit.J**, pentru corectitudinea redactării, este necesară eliminarea titlului Legii nr.31/1990, întrucât acesta a mai fost redat anterior. Reiterăm această ultimă observație pentru toate situațiile similare.

15. La **art.144 alin.(2)**, este necesară eliminarea sintagmei „De asemenea,” din partea de debut, deoarece este improprie stilului normativ. Formulăm prezenta observație pentru toate situațiile similare din proiect.

16. La **art.147 alin.(2)**, pentru precizia normei, propunem revederea expresiei „până la aprobarea propunerii administratorului judiciar prevăzute la art.92 alin.(4)”, având în vedere că articolul menționat dispune că *„judecătorul sindic, după ascultarea părților interesate, va da o sentință prin care va aproba sau va respinge, după caz, concluziile raportului supus dezbaterii”*.

17. La **art.173 alin.(2)**, pentru rigoarea redactării, propunem eliminarea mențiunii „potrivit prevederilor prezentei legi”, ca inadecvată.

18. La **art.207 alin.(1) lit.c)**, pentru rigoare normativă, este necesară scrierea sintagmei „prevăzute în titlul IV” sub forma „prevăzute în **Titlul IV**”.

19. La **art.221 alin.(6)**, pentru a conferi normei un caracter precis, propunem indicarea expresă a normelor avute în vedere de inițiatori, în locul formulării „în conformitate cu reglementările în vigoare”.

20. La **art.230**, recomandăm stabilirea unui termen în care lichidatorul judiciar analizează ofertele primite și alege oferta instituției/instituțiilor de credit ofertante cu care urmează să încheie convenția de cumpărare de active și asumare de pasive, în locul sintagmei „În cel mai scurt timp”.

21. La **art.264 alin.(2) lit.a)**, pentru rigoarea exprimării, sugerăm înlocuirea sintagmei „ce urmează a face obiectul tranzacției” cu sintagma „ce pot face obiectul tranzacției”.

22. La **art.269**, sugerăm revederea normei de trimitere la „art.268”, întrucât acesta nu reglementează depunerea vreunor sume de bani.

23. La **art.276**, sintagma „Atribuțiile stabilite de prezentul capitol din acest titlu” din debutul normei nu este redată potrivit uzanțelor în redactarea actelor normative, urmând a fi reformulată și

înlocuită cu menționarea expresă a articolelor care prevăd respectivele atribuții.

24. La **art.279**, sugerăm eliminarea sintagmei „în măsura compatibilității lor”, ca inutilă.

Formulăm prezenta observație și pentru **art.346**.

25. La **art.280**, norma propusă este neclară, fiind necesară reformularea textului.

26. La **art.313 alin.(2) lit.b)**, este necesară revederea normei de trimitere la „dispozițiile lit.b)” din finalul textului, întrucât este neclară.

27. La **art.314 alin.(3)**, prin care se stabilește că procedura falimentului se aplică **indiferent de efectuarea publicității**, semnalăm faptul că scopul publicității este acela de a produce opozabilitate față de creditorii din cauza respectivă, cât și pentru terțele persoane interesate, neparticipante la procesul de insolvență.

De altfel, formularea respectivă vine în contradicție cu **alin.(1) și (2)**, care prevăd dispoziții imperative de publicare a extrasului hotărârii judecătorești de deschidere a procedurii falimentului și nu lasă la latitudinea judecătorului sindic de a lua măsura publicării.

Propunem revederea normei.

28. Având în vedere faptul că, potrivit **art.350**, la data intrării în vigoare a noului Cod penal, se vor abroga **art.337 - 341** din proiect, norme care prevăd infracțiuni, propunem ca **denumirea Titlului IV - Infracțiuni și contravenții** - să fie reformulată, urmând ca Titlul IV să aibă denumirea „Sanctiuni”.

29. La **art.342**, pentru asigurarea unei reglementări complete și corecte, norma din cuprinsul **alin.(3)** trebuie să constituie alineatul final al articolului, urmând să facă referire atât la contravenția prevăzută la **alin.(2)**, cât și la contravenția prevăzută la actualul **alin.(4)** - care va deveni **alin.(3)**. Pentru acest motiv, partea de debut a actualului **alin.(3)** trebuie reformulată, astfel: „Contravențiilor prevăzute la **alin.(2) și (3)** le sunt aplicabile ...”.

Totodată, semnalăm că **art.342** nu cuprinde norma de stabilire a agenților constatatori ai contravenției prevăzute la actualul **alin.(4)**. Având în vedere că, potrivit **art.15 alin.(1)** din Ordonanța Guvernului nr.2/2001, agenții constatatori trebuie stabiliți prin actul normativ care stabilește și sancționează contravenția, este necesară completarea **art.342** cu un nou alineat, **alin.(7)**, cu următorul cuprins:

„(7) Constatarea contravenției și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin.(4) se fac de către ...”.

30. La **art.345**, semnalăm că expresia „cu excepția cap.III și IV, abrogate prin prezenta lege” este incorectă, de vreme ce, potrivit prevederilor **art.349 lit.d)**, se abrogă de la Capitolul III din Legea nr.503/2004, republicată, **doar Secțiunile 1-3**. Propunem corelarea normelor.

31. La **art.347**, recomandăm corelarea expresiei „*Prevederile titlului III din prezenta lege nu sunt aplicabile raporturilor de drept internațional privat din domeniul insolvenței care cad sub incidența Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1346/2000*” cu dispozițiile **art.274 alin.(3)** din proiect, potrivit căruia „*Prevederile prezentului capitol nu sunt aplicabile nici raporturilor de drept internațional privat în domeniul insolvenței care cad sub incidența Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1346/2000*”.

32. La **art.348 alin.(1)**, recomandăm reformularea normei, deoarece prezentul proiect nu poate intra în vigoare la data de **25 octombrie 2013**.

33. La **art.349** semnalăm că norma propusă pentru **lit.g)** nu respectă prevederile art.67 alin.(3) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care stabilesc că „*Evenimentele legislative implicite nu sunt recunoscute în cazul actelor normative speciale ale căror dispoziții nu pot fi socotite modificate, completate sau abrogate nici prin reglementarea generală a materiei, decât dacă acest lucru este exprimat expres*”.

34. Referitor la **mențiunea privind transpunerea normelor europene**, semnalăm că expresia „*și facilitează aplicarea directă a Regulamentului (CE) nr.1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr.160 din 30 iunie 2006*” trebuie eliminată, deoarece nu vizează transpunerea directă a unei norme de drept european.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr.1287/21.11.2013